

## 38. Mikola Sándor Országos Tehetségkutató Fizikaverseny

### Döntő

2019. május 6.

### I. kategória: gimnázium 9. évfolyam

1. Egy pilóta egyenletesen gyorsuló mozgással akarja elérni a gép felszállási sebességét. A kifutópálya felén már elérte a felszállási sebesség  $2/3$ -át. Elég hosszú-e a kifutópálya a felszálláshoz?

(Holics László, Budapest)

**I. megoldás.** Az ismert  $v = \sqrt{2as}$  összefüggés alapján a pálya *valóságos* hosszát  $s_{\max}$ -szal jelölve a megadott *tényleges* adatokkal írhatjuk:

$$\left(\frac{2}{3}v\right)^2 = 2a \frac{s_{\max}}{2}. \quad (1.)$$

A felszálláshoz *igényelt*  $x$  pályahosszra érvényes:

$$v^2 = 2ax. \quad (2.)$$

(1.)-ből:

$$v^2 = \frac{9}{4}as_{\max}.$$

Innen

$$2ax = \frac{9}{4}as_{\max} \rightarrow x = 1,125s_{\max},$$

vagyis a felszálláshoz szükséges pályahossz a *tényleges* pályahossz  $1,125$ -szöröse, tehát növelni kell a gyorsulást.

**II. megoldás.**  $v_0 = 0$  kezdősebességű, egyenletesen gyorsuló mozgásról van szó. Érvényesek a következő összefüggések:

$$s = \frac{1}{2}a \cdot t^2 \quad \text{és} \quad t = \frac{v}{a}.$$

A második összefüggésből a  $t$  időt az elsőbe helyettesítve és egyszerűsítve az  $a$  gyorsulással:

$$s = \frac{v^2}{2a}.$$

A gyorsulás állandósága miatt a megtett út és az elért pillanatnyi sebesség négyzete egyenes arányban változik. A felszállási sebesség és a pálya felén elért sebesség aránya:

$$\frac{v}{\frac{2}{3}v} = \frac{3}{2}.$$

A felszálláshoz szükséges  $s$  út  $\left(\frac{3}{2}\right)^2$ -szer, azaz  $\frac{9}{4}$ -szer nagyobb az  $l$  hosszúságú pálya felénél,

$\frac{l}{2}$ -nél:

$$s = \frac{9}{4} \cdot \frac{l}{2} = \frac{9}{8}l = 1,125l.$$

A kifutópálya tehát nem elég hosszú. A baleset csak a gyorsulás növelésével kerülhető el.

**III. megoldás.** A pálya végén elért sebességet jelöljük  $u_s$ -sel! Erre érvényes:

$$v_s = \sqrt{2as_{\max}}$$

A félúton a sebesség a felszállási sebességgel kifejezve:

$$\frac{2}{3}v = \sqrt{2a \frac{s_{\max}}{2}} = \sqrt{as_{\max}}$$

Négyzetre emelés után:

$$\frac{4}{9}v^2 = as_{\max}, \quad \text{és} \quad v_s^2 = 2as_{\max}$$

Innen

$$v_s^2 = \frac{8}{9}v^2,$$

azaz a pálya végén elért sebesség a felszállási sebességgel kifejezve:

$$v_s = \frac{\sqrt{8}}{3}v < v,$$

vagynis a pálya végén a repülőgép nem éri el a felszállási sebességet, tehát rövid a pálya.

**2.** Egy 12 m magas fa tetejéről leesik a termés. 8 m-es magasságban egy kis ágba ütközik, és bár 30 %-nyit veszít a sebességéből, de – mivel letöri az ágat, – folytatni tudja megkezdett pályáját. Mekkora sebességgel ér földet? (A termés súlyos és kicsi, a törés után sebességének iránya nem változik meg.)

(Kirsch Éva, Debrecen)

**I. megoldás.** Adatok:  $H = 12$  m,  $h = 8$  m,  $g = 10$  m/s<sup>2</sup>,  $v_{01} = 0$ .

A faágig tartó esés útja ( $H-h$ ). Ehhez szükséges idő

$$t_1 = \sqrt{\frac{2(H-h)}{g}} = \sqrt{\frac{2 \cdot (12 \text{ m} - 8 \text{ m})}{10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}}} = 0,8944 \text{ s}.$$

A megszerzett sebesség:

$$v_1 = gt_1 = 10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \cdot 0,8944 \text{ s} = 8,944 \frac{\text{m}}{\text{s}}.$$

Ennek 70 %-ával kezdi az esés második szakaszát.

$$v_{02} = 0,7v_1 = 0,7 \cdot 8,944 \frac{\text{m}}{\text{s}} = 6,26 \frac{\text{m}}{\text{s}}.$$

A további 8 m-es út megtételéhez szükséges  $t_2$  idő meghatározása másodfokú egyenlettel:

$$h = v_{02} \cdot t_2 + \frac{1}{2}gt_2^2.$$

Rendezve:

$$gt_2^2 + 2v_{02} \cdot t_2 - 2h = 0.$$

Ennek megoldása:

$$t_2 = \frac{-2v_{02} \pm \sqrt{(2v_{02})^2 + 8gh}}{2g} = \frac{-2 \cdot 6,26 \frac{\text{m}}{\text{s}} \pm \sqrt{\left(2 \cdot 6,26 \frac{\text{m}}{\text{s}}\right)^2 + 8 \cdot 10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \cdot 8 \text{ m}}}{2 \cdot 10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}} = 0,785 \text{ s}.$$

(A másik gyök negatív, a feladat szempontjából nem alkalmas adat.) Ezzel a leérkezés sebessége:

$$v_2 = v_{02} + gt_2 = 6,26 \frac{\text{m}}{\text{s}} + 10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \cdot 0,785 \text{ s} = \mathbf{14,11 \frac{\text{m}}{\text{s}}}.$$

**II. megoldás** másodfokú egyenlet nélkül (felhasználva az I. megoldás adatait):

A második esés kezdősebessége, a  $v_{02} = 6,26$  m/s sebesség, ami 0 kezdősebességű szabad-  
eséssel  $t' = 0,626$  s esési idő alatt lenne elérhető.

Ez idő alatt a test úgy mozog, mintha

$$h' = \frac{1}{2}gt'^2 = \frac{1}{2}10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} 0,626^2 \text{ s}^2 = 1,96 \text{ m -r} \text{ól}$$

esett volna. A mozgás második szakasza tehát úgy tekinthető, mint  $H' = h + h' = 9,96$  m-es  
magasságból való szabadesés. Az ehhez tartozó idő:

$$t = \sqrt{\frac{2H'}{g}} = \sqrt{\frac{2 \cdot 9,96 \text{ m}}{10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}}} = 1,411 \text{ s.}$$

Az ez alatt elért sebesség pedig

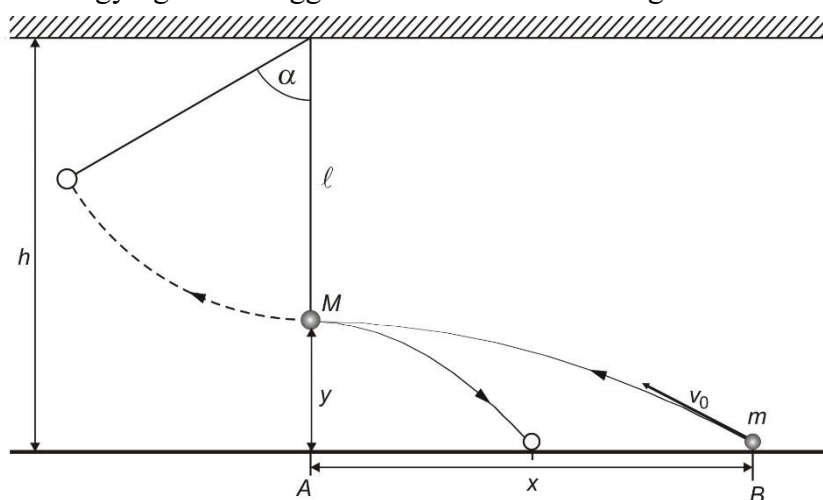
$$v_{02} = gt = 10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \cdot 1,411 \text{ s.} = \mathbf{14,11 \frac{\text{m}}{\text{s}}}.$$

**3.** A  $h = 3,75$  m magas terem mennyezetére  $l = 2,5$  m hosszú fonalat erősítettünk, ennek alsó végére  $M$  tömegű kisméretű golyót kötöttünk. A felfüggesztési pont alatti  $A$  ponttól  $x$  távolságra levő  $B$  pontból megfelelő irányú és nagyságú sebességgel indított  $m$  tömegű pontszerűnek tekinthető testtel ütköztettük úgy, hogy ütközéskor  $m$  sebessége vízszintes lett. Az ütközés centrális és tökéletesen rugalmas volt. A visszapattanó test az  $A$  ponttól  $0,5x$  távolságban érkezett a padlóra. A fonál legnagyobb kitérése  $\varphi = 60^\circ$  volt. (A közegellenállás elhanyagolható.)

a) Mekkora az  $M / m$  arány?

b) Mekkora  $x$  értéke?

c) Mekkora nagyságú sebességgel indítottuk el az  $m$  tömegű testet?



(Suhajda János, Kiskőrös)

**Megoldás.** Adatok:  $h = 3,75$  m,  $l = 2,5$  m,  $\alpha = 60^\circ$ . Kérdések:  $M/m = ?$   $x = ?$   $v_0 = ?$

a) Jelöljük az  $m$  tömegű test ütközés utáni sebességét  $U$ -val, az  $M$  tömegűét  $u$ -val!

A fonálon függő golyó mozgási energiája a helyzeti energiának növelésével egyenlő:

$$\frac{1}{2}MU^2 = Mg\Delta h, \quad (1)$$

ahol a  $60^\circ$ -os szögkitérés miatt

$$\Delta h = \frac{l}{2} = \frac{2,5 \text{ m}}{2} = 1,25 \text{ m}. \quad (2)$$

(1.) és (2.)-ből:

$$U = \sqrt{2g\Delta h} = \sqrt{2 \cdot 10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \cdot 1,25 \text{ m}} = 5 \frac{\text{m}}{\text{s}}.$$

Jelöljük a  $v_0$  kezdősebességgel elhajított test sebességét pályája legmagasabb pontján  $v_1$ -gyel, visszapattanás utáni sebességét  $u$ -val! Az  $m$  tömegű test oda-vissza pályaszakaszainak  $x$  irányú vetületére felírható:

$$x = v_1 t, \quad \text{és} \quad 0,5x = ut,$$

ugyanis a ferde hajítás emelkedési és esési  $t$  ideje azonos. Innen abszolút értékben:

$$u = 0,5v_1. \quad (3)$$

Az  $m$  tömegű test két mozgásszakaszának időtartama

$$t = \sqrt{\frac{2y}{g}} = \sqrt{\frac{2 \cdot (h-l)}{g}} = \sqrt{\frac{2(3,75 \text{ m} - 2,5 \text{ m})}{10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}}} = 0,5 \text{ s}.$$

A rugalmas ütközésre felírható a lendület- és az energia-megmaradás törvénye:

$$mv_1 = MU - mu, \quad (4)$$

és

$$\frac{1}{2}mv_1^2 = \frac{1}{2}MU^2 + \frac{1}{2}mu^2. \quad (5)$$

(4)-ben (3.) alapján az  $u$  helyett írható:

$$mv_1 = MU - m \cdot 0,5v_1.$$

Ezt rendezve kapjuk:

$$U = 1,5 \frac{m}{M} v_1. \quad (6)$$

(5.)-ben  $U$  behelyettesítésével:

$$\frac{1}{2}mv_1^2 = \frac{1}{2}M \left(1,5 \frac{m}{M} v_1\right)^2 + \frac{1}{2}mu^2 \rightarrow v_1^2 = \frac{M}{m} \left(1,5 \frac{m}{M} v_1\right)^2 + (0,5v_1)^2 \rightarrow 0,75 = 2,25 \frac{m}{M}.$$

Rendezve a tömegarányra kapjuk:

$$\frac{M}{m} = \frac{2,25}{0,75} = \mathbf{3}. \quad (7)$$

b) Használjuk fel a (3.), (6.) és (7.) eredményünket! (3.) beírása (6.)-ba:

$$U = 1,5 \frac{m}{M} v_1 = 1,5 \frac{m}{M} \frac{u}{0,5} = 3 \frac{m}{M} u,$$

(7.) figyelembe vételével a sebességek abszolút értékeire kapjuk:

$$U = 3 \frac{1}{3} u \rightarrow U = u,$$

tehát  $u = 5 \text{ m/s}$ .

Mivel  $v_1$  a hajítás  $v_0$  kezdősebességének  $x$  komponense. Ezért (3.)-ből  $v_1 = 10 \text{ m/s}$  felhasználásával a keresett  $x$  távolságra

$$x = v_1 t = 10 \frac{\text{m}}{\text{s}} 0,5 \text{ s} = \mathbf{5 \text{ m}}$$

érték adódik.

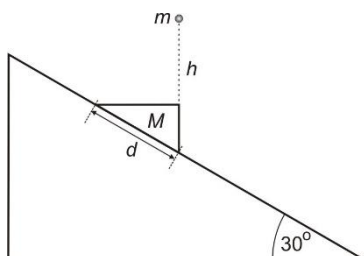
c) A hajtás kezdősebességének  $y$  komponense:

$$v_{0,y} = gt = 10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \cdot 0,5 \text{ s} = 5 \frac{\text{m}}{\text{s}}.$$

Így a keresett kezdősebesség nagysága:

$$v_0 = \sqrt{v_{0,y}^2 + v_1^2} = \sqrt{5^2 + 10^2} \frac{\text{m}}{\text{s}} = \mathbf{11,18 \frac{\text{m}}{\text{s}}},$$

azaz az  $m$  tömegű testet  $11,18 \text{ m/s}$  kezdősebességgel indítottuk.



**4.** Az ábrán látható elrendezésben a rögzített lejtőn az  $M$  tömegű ék súrlódás nélkül csúszhat. A  $m$  tömegű golyó  $h$  magasságból az ék szélére esik, amely az ütközés pillanatában indul el. Az  $m$  tömeg sokkal kisebb, mint az  $M$ . Az ütközés tökéletesen rugalmas.

(Az ék hossza  $d = 32 \text{ cm}$ , l. az ábrát!.)

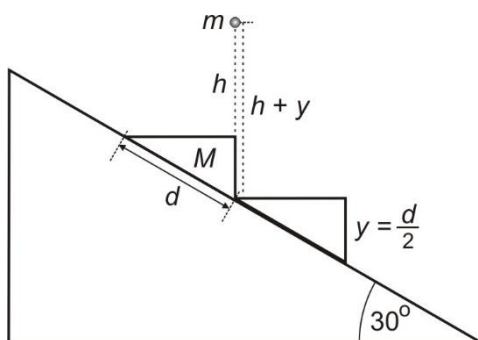
a) Legfeljebb milyen  $h$  magasságból indulhat az  $m$  tömegű test, hogy visszapattanás után még egyszer ütközzön a lecsúszó ékkel?

b) Hogyan aránylik a második ütközés előtti sebesség nagysága az első ütközés előtti sebességnagysághoz?

(Dr. Kiss Miklós, Gyöngyös)

**Megoldás:** a) A „legfeljebb” feltétel arra utal, hogy a golyó visszaesve még éppen elérje a lecsúszó ék másik szélét. A  $h$  magasságról leeső test  $v = \sqrt{2gh}$  sebességgel érkezik az ékhez.

Az  $m \ll M$  feltétel miatt az  $m$  tömegű test ugyanakkora sebességgel pattan vissza az  $M$  tömegű még éppen álló ékről amekkorával érkezett.



Miközben a kis test megtesz  $h$  távolságot felfelé, majd  $h + y$  távolságot lefelé, az éknek  $y$ -nal kell lejjebb kerülnie, hogy a visszaeső golyó még egyszer elérje.

( $y$  az ék függőleges oldalának hossza.) Az ezekhez szükséges idő a szabadesés úttörvényéből:

$$h = \frac{1}{2} gt_1^2,$$

ebből az *emelkedés* ideje (ami az esés idejével azonos)

$$t_1 = \sqrt{\frac{2h}{g}}, \tag{1}$$

illetve az *esés* ideje a másodszori ütközésig a négyzetes úttörvényből:

$$h + y = \frac{1}{2} gt_2^2 \rightarrow t_2 = \sqrt{\frac{2(h + y)}{g}}.$$

Felhasználva az  $y = d/2$  összefüggést, a feladatnak ezt az adatát behozva írhatjuk:

$$t_2 = \sqrt{\frac{2\left(h + \frac{d}{2}\right)}{g}} = \sqrt{\frac{2h+d}{g}}. \quad (2)$$

Meg kell határoznunk, hogy a lecsúszó ék mennyi idő alatt mozdul el annyira, hogy a visszaérkező golyó még éppen elérje a szélét.

A lecsúszó ék gyorsulása  $g$ -nek a lejtőre merőleges vetülete, ami a  $30^\circ$ -os szög miatt  $g/2$ .

Ezzel a gyorsulással éppen  $d$  hosszú utat kell megtennie az éknek.  $T$ -vel jelölve az ék csúszás-idejét, szintén a négyzetes úttörvényből:

$$d = \frac{1}{2} a T^2 \quad \rightarrow \quad T = \sqrt{\frac{2d}{a}} = \sqrt{\frac{4d}{g}}.$$

Ennek az időnek kell egyenlőnek lennie a visszapattanó golyó emelkedési és esési idejének összegével:

$$T = t_1 + t_2.$$

(1) (2) és (3) felhasználásával

$$\sqrt{\frac{4d}{g}} = \sqrt{\frac{2h}{g}} + \sqrt{\frac{2h+d}{g}} \quad \rightarrow \quad \sqrt{4d} = \sqrt{2h} + \sqrt{2h+d}.$$

Már csak a keresett  $h$  egyetlen ismeretlen van az egyenletben.

Négyzetre emelés után:

$$4d = 2h + 2\sqrt{2h} \cdot \sqrt{2h+d} + 2h + d = 4h + d + 2\sqrt{2h(2h+d)}.$$

Átalakítások után megkapjuk a keresett ejtési magasságot:

$$4d = 4h + d + 4\sqrt{h\left(h + \frac{d}{2}\right)},$$

$$3d - 4h = 4\sqrt{h\left(h + \frac{d}{2}\right)},$$

$$\frac{3}{4}d - h = \sqrt{h\left(h + \frac{d}{2}\right)},$$

négyzetre emelés után:

$$\frac{9}{16}d^2 - \frac{6}{4}dh + h^2 = h^2 + \frac{1}{2}dh.$$

Innen

$$\frac{9}{16}d^2 - \frac{6}{4}dh = +\frac{2}{4}dh \quad \rightarrow \quad \frac{9}{16}d^2 = \frac{8}{4}dh.$$

Végül:

$$\frac{9}{16}d = \frac{32}{16}h \quad \rightarrow \quad h = \frac{9}{32}d = \frac{9}{32} \cdot 32 \text{ cm} = \mathbf{9 \text{ cm}}.$$

Tehát a lecsúszó ék  $d$  hosszának  $9/32$  része magasságból kell elejteni a testet.

b) Az érkezési sebesség nagysága:

$$v' = \sqrt{2g(h+y)} = \sqrt{2g\left(h + \frac{d}{2}\right)} = \sqrt{2g\left(\frac{9}{32}d + \frac{16}{32}d\right)} = \frac{5}{4}\sqrt{gd}.$$

A második ütközés előtti sebesség nagysága és az első ütközés előtti sebesség aránya:

$$\frac{v'}{v} = \frac{\frac{5}{4}\sqrt{gd}}{\sqrt{2gh}} = \frac{\frac{5}{4}\sqrt{gd}}{\sqrt{2g\frac{9}{32}d}} = \frac{5}{3}.$$

Tehát a keresett arány 5:3.

## 38. Mikola Sándor Országos Tehetségkutató Fizikaverseny

### Döntő

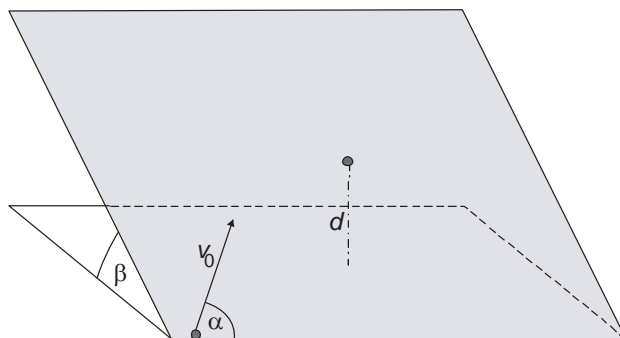
2019. május 6.

### III. kategória:két tanítási nyelvű szakgimnázium 9. évfolyam és a többi szakgimnázium 10. évfolyam

1. Vízszintes talajjal  $\beta = 30^\circ$ -os szögben hajló, elhanyagolható súrlódású lejtőn a talajszinttől  $v_0 = 4$  m/s nagyságú, a lejtő és a talaj metszéspontjával  $\alpha = 60^\circ$ -os szöget bezáró sebességgel ellöktünk egy kisméretű korongot.

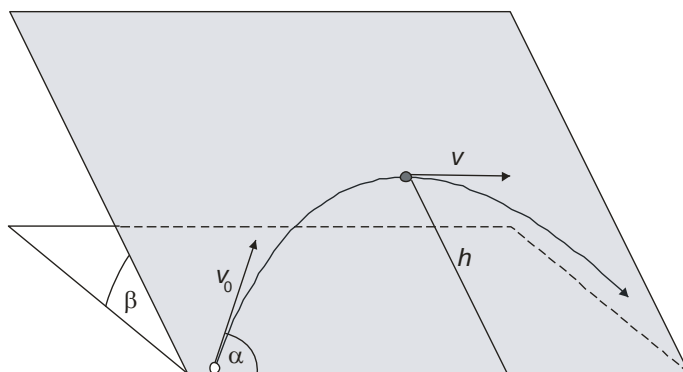
a) Maximálisan mekkora  $d$  távolságra kerül a korong talajtól?

b) Mennyi idő telt el ezalatt?



(Holics László, Budapest)

**I, Megoldás.** a) A korong mozgása hasonlít a ferde hajítással eldobott test mozgásához, azzal a különbséggel, hogy pályája nem függőleges, hanem ferde síkban helyezkedik el (1. ábra.).

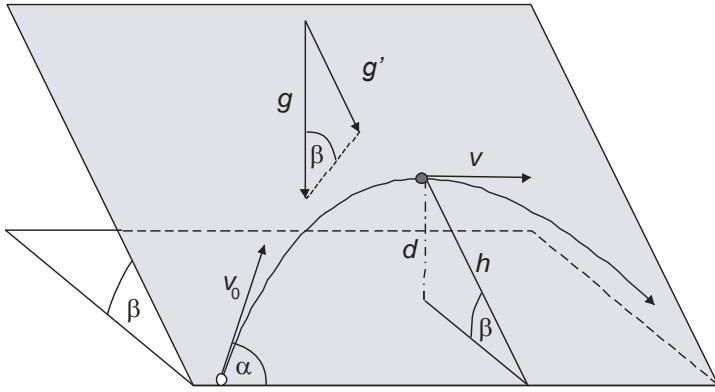


1. ábra

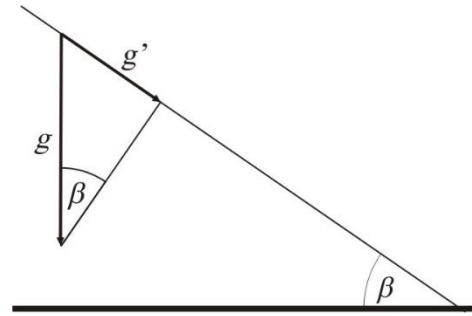
A feladat kérdése nem követeli meg a ferde hajítás leírásának részletes ismeretét, ui. csak olyan kérdést tesz fel, ami megválaszolható e nélkül is.

Vegyük észre, hogy a súrlódásmentes kényszerfelület az önmagára merőleges nyomóerővel nem befolyásolja a *felület menti* mozgást! Azt csak a nehézségi erő szabja meg, de csak a kényszerfelülettel párhuzamos komponense! Így a korong mozgása olyan, mintha szabadon elhajtották volna egy  $g'$  gyorsulású nehézségi erőterben, amely a teljes  $g$  gyorsulás vektorának a kényszerfelületre merőleges vetülete (vagyis a kényszerfelülettel párhuzamos komponense, 2. a és 2. b ábra).





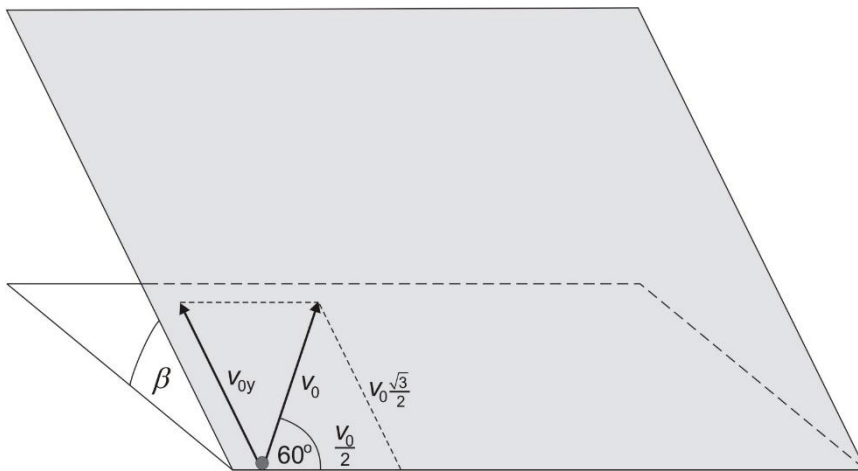
2.a ábra



2.b ábra

Ennek a komponensnek a nagysága a 2.a és 2.b (oldalnézeti) ábra szerint  $g' = \frac{g}{2}$ .

Mivel a feladat a mozgás térbeli viszonyai közül csak a talaj feletti  $d$  távolságot kérdezi, nem kell törődni a vízszintes irányú elmozdulással. Ezért csak a lejtőn felfelé mutató  $v_{0y}$  kezdősebesség-komponensre van szükségünk.



3. ábra

Ezek nagysága a 3. ábra alapján a speciális,  $60^\circ$ -os háromszög tulajdonságai miatt (Pitagorasz-tétellel) kapható meg:

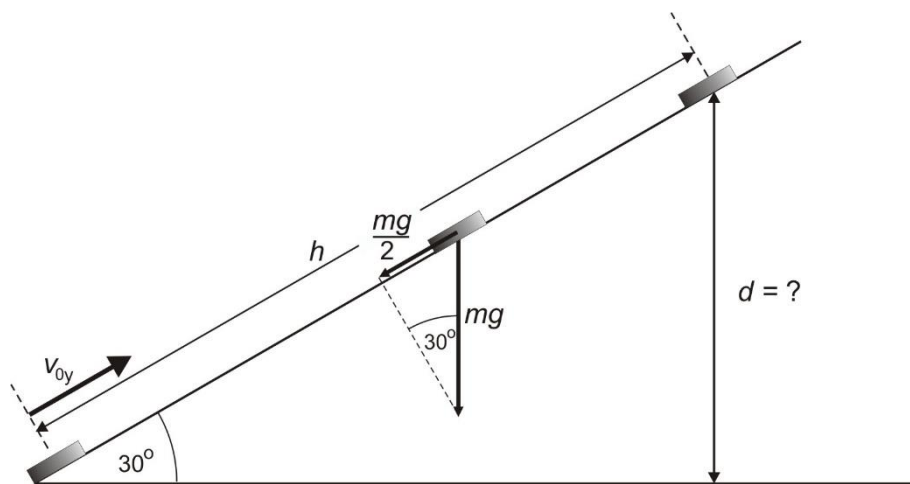
$$v_0^2 = v_{0x}^2 + v_{0y}^2 = \rightarrow v_{0y}^2 = v_0^2 - v_{0x}^2 = v_0^2 - \frac{v_0^2}{4} = \frac{3}{4}v_0^2,$$

ahonnan a korong mozgásának a keresett,  $y$  irányú sebességkomponense

$$v_{0y} = \frac{\sqrt{3}}{2}v_0.$$

Innen már a ferde síkon felfelé ellökött test maximális magasságának meghatározására egyszerűsödik a megoldás. Ezt az oldalnézeti 4. ábra szemlélteti:

:



4. ábra

A lejtőn való felcsúszás nagysága a  $g'$  gyorsulású nehézségi erőterben függőlegesen feldobott test emelkedési magasságának megfelelő érték:

$$h = \frac{v_{0,y}^2}{2g''} = \frac{\left(\frac{\sqrt{3}}{2}v_0\right)^2}{2\frac{g}{2}} = \frac{3v_0^2}{4g}.$$

Ugyancsak a 4. ábra alapján a korongnak az alapsíktól elért maximális távolsága  $h/2$ , azaz a keresett érték:

$$d = \frac{h}{2} = \frac{3v_0^2}{8g} = \frac{3 \cdot \left(4\frac{\text{m}}{\text{s}^2}\right)^2}{8 \cdot 10\frac{\text{m}^2}{\text{s}^2}} = \mathbf{0,6\text{m}}.$$

b) Az eltelt idő a függőleges hajításhoz hasonlóan számolható  $g' = g/2$  gyorsulással:

$$t = \sqrt{\frac{2h}{g'}} = \sqrt{\frac{4d}{\frac{g}{2}}} = \sqrt{\frac{8d}{g}} = \sqrt{\frac{8 \cdot 0,6\text{m}}{10\frac{\text{m}}{\text{s}^2}}} = \mathbf{0,693\text{ s}}.$$

## II. Megoldás.

a) A munkatételt alkalmazva a fenti ábra értelmében

$$-mg'h = -mgd = 0 - \frac{1}{2}mv_{0,y}^2,$$

ahol  $d$  az alapsíktól mért keresett maximális távolság, és  $v_{0,y} = \frac{\sqrt{3}}{2}v_0$  az erő irányában történő sebességváltozás. Ezzel:

$$d = \frac{1}{2g} \left(\frac{\sqrt{3}}{2}v_0\right)^2 = \frac{3v_0^2}{8g} = \frac{3 \cdot \left(4\frac{\text{m}}{\text{s}^2}\right)^2}{8 \cdot 10\frac{\text{m}^2}{\text{s}^2}} = \mathbf{0,6\text{m}}.$$

A b) kérdésre adott válasz azonos az I, megoldásbelivel.

**III. Megoldás.** Ugyancsak a munkatétellel, az *eredeti teljes* sebességgel számolva. A testen végzett munkák összege egyenlő a mozgási energia megváltozásával:

$$\sum W = \Delta E_{\text{kin}}.$$

Csak a nehézségi erő végez munkát. Ezzel:

$$-mgd = \frac{1}{2}mv_x^2 - \frac{1}{2}mv_0^2,$$

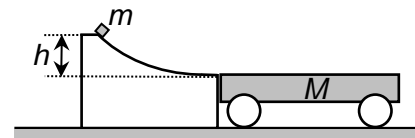
ahol  $v_x$  a korong sebessége a legmagasabb pontban, ami vízszintes, és  $v_x = \frac{v_0}{2}$  nagyságú. Ezzel:

$$-2gd = \frac{v_0^2}{4} - v_0^2,$$

ahonnan a keresett magasság

$$d = \frac{v_0^2 - \frac{v_0^2}{4}}{2g} = \frac{3v_0^2}{8g} = \frac{3 \cdot \left(4 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}\right)^2}{8 \cdot 10 \frac{\text{m}^2}{\text{s}^2}} = \mathbf{0,6\text{m}}.$$

**2.** Egy pontszerű,  $m$  tömegű test, álló helyzetből indulva, súrlódásmentesen lecsúszik a  $h$  magasságú, vízszintesben végződő görbe lejtőről, és rácsúszik az  $M = 3m$  tömegű, kezdetben álló, de könnyen gördülő kocsira. A kocsin  $s = 2h$  utat megtéve a kocsihoz képest megáll.



Határozzuk meg a test és kocsi közötti súrlódási együttható nagyságát!

(Kotek László, Pécs)

**Megoldás:**

Legyen az  $m$  tömegű test sebessége a leérkezés pillanatában  $v_0$ , a kocsival azonos sebességük pedig  $v_1$ !

Az energia-megmaradásból a leérkezésig:

$$mgh = \frac{1}{2}mv_0^2,$$

innen a rácsúzás kezdősebessége

$$v_0 = \sqrt{2gh}.$$

A lendület-megmaradásból:

$$mv_0 = (m + M)v_1,$$

ahonnan a közös végsebesség

$$v_1 = \frac{m}{m + M}v_0 = \frac{v_0}{4}.$$

A testek mozgását a súrlódási erők befolyásolják. A súrlódási erő a *kocsin*

$$W_+ = \mu mgl$$

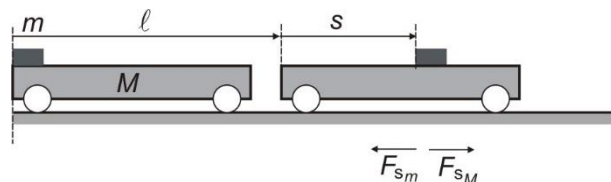
pozitív, a *rá csúszó testen*

$$W_- = -\mu mg(l + s)$$

munkát végez, ahol  $l$  a kocsi elmozdulása a közös sebesség eléréséig,  $s$  a kis test útja a kocsihoz viszonyítva. Így a két súrlódási erő a test-kocsi rendszeren összesen

$$\sum W = \mu mgl - \mu mg(l + s) = -\mu mgs$$

munkát végzett (l. az ábrát!).



A munkatétel felhasználásával:

$$\frac{1}{2}(m+M)v_1^2 - \frac{1}{2}mv_0^2 = -\mu mgs,$$

Felhasználva a közös sebesség kifejezését és a feladat adatait:

$$\frac{1}{2} \cdot 4m \cdot \frac{v_0^2}{16} - \frac{1}{2}mv_0^2 = -\mu mgs,$$

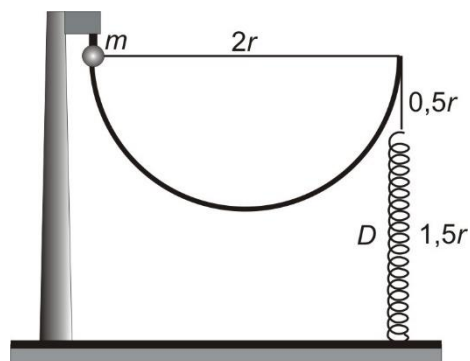
$$\frac{3}{4}v_0^2 = 2\mu gs,$$

$$\mu = \frac{3}{4} \cdot \frac{v_0^2}{2gs},$$

vagyis a súrlódási együttható nagysága:

$$\mu = \frac{3}{8} \cdot \frac{2gh}{2gh} = \frac{3}{8} = \mathbf{0,375}.$$

3. Az ábrán látható  $r = 10$  cm sugarú, félkör alakú merev drót úgy van függőleges síkban rögzítve, hogy az átmérője vízszintes. A dróra egy sima felületű, gömb alakú, pontszerűnek tekinthető,  $m = 0,2$  kg tömegű lyukas golyó van felfűzve. A testhez egy (abszolút hajlékony),  $2,5 r$  hosszúságú fonál van erősítve, amely a félkör jobb oldali szélén levő kicsiny bemélyedésen van átvetve, s ez a vége egy függőleges helyzetű rugóhoz csatlakozik. A  $D = 75$  N/m direkciós erejű rugó erőmentes állapotában  $r$  hosszúságú. Kezdetben a félkör bal szélén levő testet nulla sebességgel elengedjük.



- Mekkora lesz a test legnagyobb sebessége?
- Mekkora erővel terheli ekkor a test a drótot?
- Indulás után hol áll meg a test?

(A súrlódás mindenhol elhanyagolható,  $g = 9,81$  m/s<sup>2</sup>.)

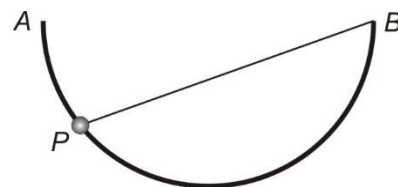
(Zsigri Ferenc, Budapest)

**Megoldás.** a) Ebben a folyamatban csak konzervatív erők hatnak, így a mechanikai energia megmarad. A helyzeti- és a rugóenergia csökkenése egy darabig növeli a golyó mozgási energiáját. A helyzeti energia csökkenése a félkör alakú pálya alján a legnagyobb, a rugalmas energia már előbb zérusra csökkent, tehát a test legnagyobb sebességét a pálya legalsó pontján éri el.

A rugóenergia akkor válik zérussá, amikor a rugó hossza ismét  $r$ , azaz nyújtatlan. Ez valóban bekövetkezik a legmélyebb pont elérése előtt, ugyanis miközben a kis golyó A pontból közelít B pont felé (A pillanatnyi helyzetét az ábrán P pont jelzi), a PB fonalszakasz egyre rövidebb lesz. Legalul

$$PB = r\sqrt{2},$$

tehát a rövidülés



$$AB - PB = 2r - r\sqrt{2} = r(2 - \sqrt{2}) = 0,586r > 0,5r.$$

A rugó  $0,5r$ -rel történő összehúzódása után  $r$  hosszúságúvá válik, tehát nem húzza tovább a fonalat, az meglazul.

Mivel a helyzeti energia csökkenése legalsó pont eléréséig a legnagyobb (és ettől kezdve a rugalmas energia már mindenhol zérus), ezért a munkatétel alapján:

$$mgr + \frac{1}{2}D(0,5r)^2 = \frac{1}{2}mv_{\max}^2,$$

ebből a maximális sebesség:

$$v_{\max} = \sqrt{2gr + \frac{D(0,5r)^2}{m}},$$

numerikusan:

$$v_{\max} = \sqrt{2 \cdot 9,81 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \cdot 0,1 \text{m} + \frac{75 \frac{\text{N}}{\text{m}} (0,5 \cdot 0,1 \text{m})^2}{0,2 \text{kg}}} = 1,703 \frac{\text{m}}{\text{s}} \approx 1,7 \frac{\text{m}}{\text{s}}.$$

b) Legyen ebben a pontban a pálya által kifejtett erő  $K$ , ami a súrlódás hiánya miatt függőlegesen felfelé mutat. A kölcsönhatás törvénye szerint ekkora nagyságú, és ezzel ellentétes irányú erővel terheli a golyó a drótot.

A mozgásegyenlet alapján:

$$K - mg = ma_{\text{cp}}$$

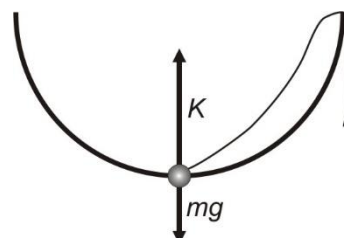
és a centripetális gyorsulás:

$$a_{\text{cp}} = \frac{v_{\max}^2}{r} = \frac{\left(1,7 \frac{\text{m}}{\text{s}}\right)^2}{0,1 \text{m}} = 28,9 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \approx 29 \frac{\text{m}}{\text{s}^2},$$

a keresett nyomóerő

$$K = m(g + a_{\text{cp}}) = 0,2 \text{kg} \left(9,81 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} + 29 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}\right) = 7,762 \text{N}.$$

Így tehát a golyó  $7,762 \text{ N}$  nagyságú, lefelé mutató irányú erővel terheli a drótpályát, amikor a sebessége maximális.



c) Amikor a golyó eljut a pálya  $B$  végpontjába, mivel a legalsó ponttól kezdve már a rugó nyújtatlan, a golyó ottani mozgási energiáját, így a sebességét *csak a rugó energiacsökkenése* szolgáltatta, hiszen ugyanolyan magasra került, mint ahonnan elindult, így a nehézségi erő összmunkája  $A$ -tól  $B$ -ig  $0$  volt. A golyó függőleges irányban lerepül, vagy inkább „felrepül” a drótról (annak sima felületéről a huzal lecsúszik, így nem akadályozza a drótpálya elhagyásában).

Ha továbbra sem feszül meg a fonál, akkor a golyó helyzeti energiájának növekedése megegyezik a rugó energia csökkenésével, vagyis

$$mgh = \frac{1}{2}D(0,5r)^2,$$

ahonnan a golyó a  $B$  pont felett

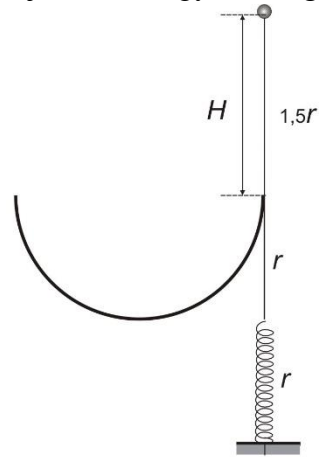
$$h = \frac{D(0,5r)^2}{2mg} = \frac{Dr^2}{8mg} = \frac{75 \frac{\text{N}}{\text{m}} \cdot 0,1^2 \text{ m}^2}{8 \cdot 0,2 \text{ kg} \cdot 9,81 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}} = 0,04778 \text{ m} \approx \mathbf{4,8 \text{ cm}}$$

magasságra jut a golyó.

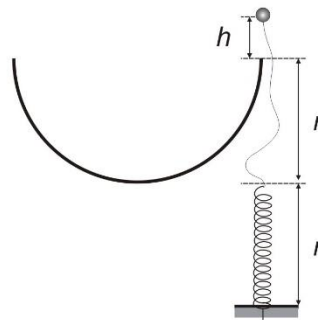
Az ábra alapján látható, hogy a rugó nyújtatlan állapotában a golyó legfeljebb

$$H = 1,5r = 15 \text{ cm} > h$$

magasságra is eljuthatna, vagyis  $h$  magasság eléréséig valóban nem feszül meg a rugó.



$H$  az a magasság, amíg a rugó megnyúlása nélkül emelkedhetne a kis golyó



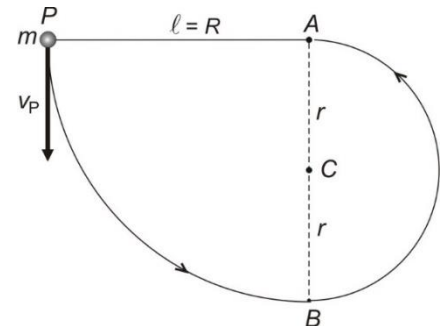
$h$  amíg valójában emelkedik, tehát nem nyúlik meg a rugó

4. Egy függőleges fal valamely  $A$  pontjában kiálló szegre egy hajlékony és nyújthatatlan  $l$  hosszúságú fonál végére erősített kisméretű,  $m$  tömegű testet felfüggesztünk. Ezután a testet a függőleges sík mellett kimozdítjuk úgy, hogy szál feszített és vízszintes helyzetű legyen. Az  $A$  és  $B$  ponton átmenő függőleges egyenes  $AB$  szakaszának  $C$  felezőpontjában egy másik szegret helyezünk el. Ha ezután a testet elengedjük, az először az  $R$  sugarú negyed köríven mozog, majd hirtelen vált és az  $r = R/2$  sugarú körön folytatja mozgását felfelé.

a) Legalább mekkora  $v_p$  függőleges irányú kezdősebességgel kell indítanunk a fonál végén lévő testet, hogy az nekiütközzön  $A$  jelű pontban levő szegnek?

b) Mekkora erő rántja meg a testet abban a pillanatban, amikor az  $R$  sugarú körpályáról a  $r$  sugarú pályára tér?

Adatok:  $m = 0,5 \text{ kg}$ ,  $l = 1,8 \text{ m}$ .



(Wiedemann László)

**Megoldás.** a) A test a  $PBA$  görbe vonalú pályán jut el  $A$ -ba. A kérdés arra vonatkozik, hogy mekkora az a *legkisebb* sebesség, amivel indítanunk kell a testet. Ez azt jelenti, hogy a mozgás során a fonálnak mindig feszesnek kell lennie, kivéve a legfelső pontba, ahol nullára csökkenhet, hiszen a test már a célpontba ért.

A dinamikai egyenlet az  $A$  pontra általánosan felírva:

$$mg + K_A = ma_{cp} = m \frac{v_A^2}{r}. \quad (1)$$

A test még éppen eléri az  $A$  pontot, ha a fonálerő csak ott válik zérussá, vagyis az  $A$  pontban  $K_A = 0$ .

(1)-ből következik, hogy az A-ba legalább

$$v_A = \sqrt{gr} = \sqrt{\frac{l}{2}g}$$

sebességgel kell érkeznie. Mivel a kiinduló- és a véghelyzet azonos magasságban van, a helyzeti energia a két helyen azonos, az energia megmaradás alapján a kiinduló mozgási energia az érkezéssel azonos kell legyen, tehát a kezdősebesség és az A pont elérési sebessége azonos, vagyis az indítási sebességnek is

$$v_P = v_A = \sqrt{\frac{l}{2}g} = \sqrt{\frac{1,8\text{m}}{2} \cdot 10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}} = 3 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

sebességnek kell lennie.

b) A körpályák sugarának hirtelen váltása a B pontban történik, azaz a test az  $R$  sugarú pályáról  $r = R/2 = l/2$  sugarúra tér át. A fonalat megrántó erő a fonalakat terhelő erők különbsége:

$$\Delta K = K_r - K_R.$$

A B pont  $R$  sugarú oldalán az erőtvény:

$$K_R - mg = m \frac{v_B^2}{R} \rightarrow K_R = m \frac{v_B^2}{R} + mg,$$

a B pont  $r$  sugarú oldalán pedig

$$K_r - mg = m \frac{v_B^2}{r} \rightarrow K_r = m \frac{v_B^2}{r} + mg.$$

A fonál „megrántásának” megfelelő erő e kettő különbsége:

$$\Delta K = K_r - K_R = m \frac{v_B^2}{r} + mg - \left( m \frac{v_B^2}{R} + mg \right) = mv_B^2 \left( \frac{1}{r} - \frac{1}{R} \right). \quad (2)$$

A B pontbeli sebességnégyzetet az energiátételből kapjuk:

$$mgR + \frac{1}{2}mv_P^2 = \frac{1}{2}mv_B^2,$$

ahonnan

$$v_B^2 = 2gR + v_P^2 = 2gR + \frac{R}{2}g = \frac{5}{2}gR. \quad (3)$$

(3)-at (2)-be írva, és rendezve:

$$\Delta K = m \frac{5}{2}gR \left( \frac{1}{r} - \frac{1}{R} \right) = m \frac{5}{2}gR \frac{R-r}{Rr} = m \frac{5}{2}gR \frac{R - \frac{R}{2}}{R \frac{R}{2}} = \frac{5}{2}mg.$$

Beírva az adatokat a fonalat megrántó erő:

$$\Delta K = \frac{5}{2} \cdot 0,5 \text{kg} \cdot 10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} = 12,5 \text{N}.$$

